

Kedves Tagtársak!

A főigazgató-helyettes asszony ígéretéhez híven elküldte a főigazgatónak tavaly november 23-án Csák Jánoshoz írt levelét.

A MÁO rossz sorát és borús kilátását sötét színekkel lefestő kép Csák urat, a majd kettő hónappal később január 17-én kelt KIM válaszából kitűnően szemlátomást nem rendítette meg, az esengés hatástalan maradt.

Ráadásul szegény főigazgató hiába hódol az összes Operaházi dolgozó nevében a lemondott köztársasági elnöknek, és a visszavonult volt igazságügyi miniszternek, a fenntartó ennek ellenére sem hajlandó a zsebébe nyúlni.

Persze miért is tenné?

Hiszen a pénzes ládán pöffeszkedők azt érzékelik, hogy a Társulat újra és újra tudomásul veszi, és tűri az egyre romló múlt, jelen és a jövőbeni állapotokat, úgy a munkáltatás, mint a javadalmazás vonatkozásában.

Ismeretes, hogy a legutóbbi tárgyaláson, ahol a munkáltató ismét tehetetlen passzivitást mutatott bejelentettük, amennyiben a február 20-i tárgyalásra érdemi javaslat híján érkezik, úgy a Szakszervezetek újfent, a kollektív munkaügyi vitát lezáró megállapodásig tartó sztrájkfelhívást bocsátanak ki a kollektív munkaügyi vita keretében megfogalmazott követelések teljesítésének kikényszerítése érdekében.

Miszerint, a Szakszervezetek tisztességes, visszamenőleges hatályú, az elmúlt években bekövetkezett irtatlan mértékű reálkereset veszteséget is kompenzáló béremelést követelnek.

(Ha az országnagyok, a miniszterelnök, a kormánytagok, a képviselők stb. javadalmazásának emelésére futotta, akkor úgy véljük okkal, és joggal követeljük a tagjaink alapbérének emelését. Nota bene: A tavalyi béremelés 4%-ra sikeredett, miközben az átlagos infláció 17,6%, ezen belül az élelmezéssel összefüggésbe hozható kiadások -változatlan felhasználási szokásokat és mértéket tekintve- 30-40%-os emelkedést hoztak. Ennek következtében hazánk az Unió legszegényebb országává vált.)

A munkavállaló mentális és a fizikai állapotát tovább nem rontó munkáltatási viszonyok létrehozását, és az alkalmazását garantáló 2017 óta hiányzó Kollektív Szerződés megkötését is követeljük.

A munkáltatónak az aláíráson túl más feladata a KSz-el kapcsolatosan nincs. Hiszen a Szakszervezetek, az általuk elfogadottnak tekintett szerződést a MÁO részére eljuttatták.

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete

1047 Budapest, Bem u. 24.

www.odfsz.hu

Az aláírással egy csapásra megszűnne a művészek kizsigelése, a szolgálatok percről-percre történő megváltoztatása.

A napi és a heti próbák és előadások, valamint a szolgálatok számai maximálásra kerülnének. Lehetetlen lenne elrendelni például a triplázását és heti 8 szolgálatot meghaladó munkaelrendelést.

(A honlapunkon olvasható KSz követelésben megfogalmazottak mutatják, milyen munkáltatási viszonyok méltóak a Magyar Állami Operaházban foglalkoztatott munkavállalókhöz.)

Egy szó, mint száz: eredmény csak és kizárólag az esetben várható, ha tagjaink zöme akar, és mer élni jogával és hajlandó sztrájkolni a maga, a családja és a munkatársai siralmas helyzetének javítására.

Láthatjátok, hogy a tanárok és a Volánosok bérharca (sztrájkja) hozott - ha nem is teljes - de jelentős eredményt.

A hírlevélben hivatkozott leveleket, és az emlékeztetőül ismét kitett bérkövetelést az alább olvashatjátok.

Budapest, 2024. február 18.

Üdvözlettel:

ODFSz - elnökség